

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/50/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5420201707
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5420201707.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členiek senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Táne Rapčanovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: 1/ O. N., nar. XX.XX.XXXX, 2/ E. J., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom u matky, maloleté deti v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín, deti rodičov - matka: K. J., rod. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XX, právne zastúpená: JUDr. Radoslava Bencúrová, advokátka so sídlom A. J., M. R. C. XXXX/XX a otec: C. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. - I. K., I. XXXX/XX, právne zastúpený: AKSK, s.r.o. so sídlom Banská Bystrica, Nám. SNP 15, IČO: 36 859 711, v konaní o 1/ návrhu otca na udelenie súhlasu za matku na podanie žiadosti o zmenu priezviska maloletej E. J. a 2/ návrhu matky na udelenie súhlasu za otca na podanie žiadosti o zmenu priezviska maloletej O. N., na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 8P/51/2020-345 z 24. júna 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd udelil za matku súhlas otcovi na podanie žiadosti o zmenu priezviska maloletej E. J., nar. XX.XX.XXXX na priezvisko „N.“ (výrok I.) Návrh matky na udelenie súhlasu za otca na podanie žiadosti o zmenu priezviska maloletej O. N., nar. XX.XX.XXXX na priezvisko „J.“ zamietol (výrok II.). Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok III.).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že otec sa návrhom domáhal udelenia súhlasu za matku na podanie žiadosti o zmenu priezviska maloletej E. J., ktorý návrh odôvodnil tým, že jeho otcovstvo k maloletej bolo určené rozsudkom okresného súdu a medzi ním a matkou maloletej sa nepodarilo dosiahnuť zhodu vo veci priezviska. Nemožnosť uzavretia dohody o priezvisku maloletej bolo aj dôvodom, pre ktorý došlo k určeniu jeho otcovstva až súdnym rozhodnutím a nie súhlasným vyhlásením rodičov. Ďalej uviedol, že maloletá E. je druhým dieťaťom narodeným zo vzťahu medzi ním a matkou maloletej, prvým spoločným dieťaťom je O. N., nar. XX.XX.XXXX. Vzhľadom k tomu, že O. ako staršia sestra maloletej E. má priezvisko N. určené na základe dohody rodičov je aj v záujme maloletej E., aby mala rovnaké priezvisko ako staršia sestra, s ktorou vyrastá v jednej domácnosti. Určením priezviska N. by sa predišlo pociťovaniu akéhokoľvek rozdielu z toho, že sú dcérami toho istého otca a napriek tomu majú rozdielne priezviská. Ďalej vo svojom odôvodnení okresný súd uviedol, že matka dňa 22.01.2021 podala návrh na nahradenie súhlasu otca na podanie žiadosti o zmenu priezviska maloletej O. N. na J., ktorý odôvodnila tým, že už pred pôrodom maloletej O. vznikli problémy ohľadne dohody mena a priezviska maloletej O. medzi ňou a otcom maloletej. Trvala na tom, aby sa O. volala J. najmä z dôvodu, že v danej dobe neuzavreli s otcom maloletej manželstvo a ani situácia nesmerovala k tomu, že k jeho

uzavretiu v blízkej budúcnosti dôjde. K dohode o priezvisku maloletej O. v skutočnosti nedošlo, bol na jej osobu vyvíjaný nátlak zo strany otca, preto právny úkon, na základe ktorého bolo konštatované, že rodičia sa súhlasným vyjadrením dohodli na priezvisku maloletej O. N. je neplatným.

3. Okresný súd vec právne posúdil podľa § 35 Zákona o rodine (ďalej „ZoR“), článku 4 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) a dospel k záveru, že na strane maloletej E. existujú dôležité dôvody na nahradenie súhlasu matky na podanie žiadosti na zmenu priezviska z J. na N. a naopak na strane maloletej O. nemal preukázané dôvody, pre ktoré by mal byť nahradený súhlas otca na podanie žiadosti o zmenu jej priezviska z N. na J.. Uviedol, že špecifikom prejednávanej veci je skutočnosť, že O. a E. pochádzajú zo vzťahu tých istých rodičov a od narodenia majú rozdielne priezviská. Staršia O. po otcovi a mladšia E. po matke. Pri zvažovaní záujmu maloletých detí považoval za nutné zohľadniť súrodenecký vzťah medzi nimi a perspektívu jeho vývoja do budúcnosti. Z výpovede rodičov, ako aj zo znaleckého dokazovania vykonaného v konaní vedenom pod sp. z. 2P/7/2020 mal preukázané, že maloleté majú medzi sebou vytvorené dobré vzájomné súrodenecké puto. Je medzi nimi vekový rozdiel 1,5 roka, čo predpokladá väčšiu naviazanosť na seba, porovnateľné potreby a záujmy v rovnakom čase, na rozdiel od súrodencov s výrazným vekovým rozdielom. Zo znaleckého posudku vyplynulo, že obe maloleté majú k obojom rodičom vytvorené bezpečné vzťahové väzby a rovnako aj rodičia majú vytvorené prirodzené rodičovské citové putá k nim. Ďalej mal okresný súd zistené, že otec prejavuje o oboch maloletých záujem, ktorú skutočnosť nepoprela ani matka. Pokiaľ ide o intenzitu vzťahu otca ku každej z dcér, tento nie je na rovnakej úrovni. Otec prejavoval väčší záujem o maloletú O., pokiaľ ide o kontakty s ňou ako aj o plnenie vyživovacej povinnosti, než vo vzťahu k mladšej E.. Podľa názoru okresného súdu takýto postoj otca nebol len dôsledkom vážnejších zdravotných problémov E., jej nízkeho veku a z toho dôvodu naviazanosti na matku a otcom tvrdenými obštrukciami zo strany matky v otázke jeho styku s maloletou, ale predovšetkým nevhodnou reakciou otca na to, že maloletá nemá priezvisko po ňom v dôsledku nesúhlasu matky. Otec podmieňoval určenie otcovstva k E. súhlasným vyhlásením rodičov pred matričným úradom tým, že táto bude mať priezvisko N., čo matka odmietla, preto k určeniu otcovstva došlo až rozhodnutím súdu. Otec robil nevhodné rozdiely pri realizácii svojich rodičovských práv a povinností voči oboch deťom práve kvôli tomu, že mladšia z dcér pre nesúhlas matky nemala priezvisko po ňom. Rastúca animozita medzi rodičmi sa prejavovala v ich komunikácii týkajúcej sa maloletých detí a zasahovala do výkonu ich rodičovských práv a povinností. Matka nesúhlasila so stykom otca s maloletou E. bez jej prítomnosti (odôvodňujúc to nízkym vekom dieťaťa) a otec zas odmietal prítomnosť matky pri styku pre konfliktnosť medzi nimi, resp. požadoval, aby si matka sama zabezpečila dopravu s maloletou E. na miesto realizácie styku, z ktorého dôvodu sa s maloletou E. stretával obmedzene. Napriek tomu sa však aj počas obmedzeného styku vytvorila blízka väzba medzi maloletou a otcom. Styk sa po narodení maloletej v čase, keď ešte vzťahy medzi rodičmi neboli vážne narušené, realizoval najmä počas víkendov za prítomnosti oboch dcér aj oboch rodičov na rôznych miestach v J., v T. a pod. , tieto pobyty financoval otec. Od októbra 2020 sa už otec pravidelne stretáva nielen s O. ale aj E. za prítomnosti matky v súlade s úpravou určenou neodkladným opatrením. Pokiaľ išlo o plnenie vyživovacej povinnosti otca, okresný súd zistil určité rozdiely v prispievaní otca na obe dcéry. Avšak do konca roka 2019 otec hradil značné výdavky za početné víkendové pobyty pre všetkých štyroch a tiež poskytoval oboch dcéram vecné plnenia, čo potvrdila aj matka v rámci svojej výpovedi.

4. Okresný súd poukázal na to, že v prípade udelenia súhlasu na podanie žiadosti na zmenu priezviska maloletého dieťaťa je to zásah nielen do práv rodiča, ale aj do práv dieťaťa. Pokiaľ sa rodičia na zmene priezviska nedohodnú, môže dať súd súhlas jednému z nich na podanie takejto žiadosti, avšak len v prípade, ak sú pre to dané závažné dôvody. Za takéto sa považujú prípady pokiaľ otec o dieťa neprejavuje záujem, nestretáva sa s ním, neplní si vyživovaciu povinnosť vôbec alebo iba čiastočne. V prejednávanej veci existenciu takýchto dôvodov okresný súd nemal preukázanú. Konštatoval, že otec o maloletú O. prejavuje nadštandardný záujem, je s ňou v častom kontakte a nielen formálnom, podieľa sa na jej výžive. Maloletá navštevuje predškolské zariadenie, začlenila sa do kolektívu a aj v širšom okolí je stotožnená s priezviskom N.. Uviedol, že aj do budúca, vzhľadom na záujem otca o maloletú, je perspektíva, že vzťah medzi nimi sa bude rozvíjať a prehĺbovať a nepovažoval preto nahradenie súhlasu otca na podanie žiadosti na zmenu priezviska maloletej O. z N. na J. za súladné s jej záujmom. Z časovej súvislosti podania oboch návrhov rodičov, ktoré boli predmetom konania, považoval návrh matky za jej faktickú snahu posilniť svoje argumenty s cieľom dosiahnuť zamietnutie návrhu otca, ktorý chcel docieľiť zmenu priezviska maloletej E.. Preto súd návrh matky na udelenie súhlasu za otca na podanie žiadosti o zmenu súčasného priezviska maloletej O. zamietol. Na druhej strane posudzoval návrh otca na zmenu priezviska E.. Uviedol, že starostlivosť o maloletú zabezpečuje od narodenia matka a záujem

otca o maloletú nebol tak intenzívny a stály ako u staršej O.. Maloletá E. žije dlhodobo s príbuznými matky s rovnakým priezviskom ako má matka s ktorými má vytvorené blízke citové vzťahy. Na druhej strane medzi otcom a maloletou existuje blízky vzťah, otec má záujem na rozširovaní súčasnej úpravy styku s maloletou, okresný súd videl perspektívu obojstranného upevnenia vzťahu medzi maloletou E. a otcom. Významným dôvodom pre zmenu priezviska maloletej E. na priezvisko otca bola skutočnosť, že deti tých istých rodičov majú rozdielne priezviská, čo je v rozpore s najlepším záujmom detí tak, aby tieto nepociťovali medzi sebou rozdiely a aby sa tieto ešte neprehlbovali a neohrozovali zdravý psychický vývin detí a tiež kvalitu súrodeneckého vzťahu. Uviedol, že maloletá E. je v útlom veku, v ktorom si neuvedomuje rozdiely v priezvisku, nevníma význam svojho priezviska a keďže je v stálej starostlivosti matky nemusí čeliť otázkam týkajúcim sa rozdielných priezvisk so sestrou. Nárastom veku, jej nástupom do predškolského zariadenia, neskôr do školy, by však takéto problémy nastať mohli. Rozdielnosť priezvisk oboch maloletých sestier môže vyvolať pochybnosti o ich rovnocennosti. Okresný súd preto dospel k záveru, že v najlepšom záujme maloletej E. je, aby došlo k zjednoteniu jej priezviska s priezviskom maloletej O.. V tejto súvislosti poukázal na judikát R 13/1964, v zmysle ktorého deti, ktorých rodičia majú rôzne priezviská, majú priezvisko jedného a toho istého rodiča. Ďalší deti narodené z tých istých rodičov majú priezvisko, ktoré bolo určené prvorodenému dieťaťu týchto rodičov ich dohodou podľa ust. § 36 ods. 2 ZoR (teraz § 40 ods. 2 ZoR). Na základe toho, preto návrhu otca na udelenie súhlasu na podanie žiadosti na zmenu priezviska maloletej E. z J. na N. vyhovel. O trovách konania rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (CMP) tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

5. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka a žiadala, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že návrh otca v celom rozsahu zamietne, návrhu matky v celom rozsahu vyhovie a otcovi uloží povinnosť nahradiť jej trovy prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %, eventuálne krajský súd rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch I., II., III. zruší a vec vráti okresnému súdu s vyslovením právneho názoru na ďalšie konanie. Matka namietala neúplné zistenie skutočného stavu veci okresným súdom a nesprávne právne posúdenie. Uviedla, že nie je pravdou, že dcéry majú od narodenia odlišné priezviská, maloletá O. mala po narodení priezvisko J., ktorá skutočnosť vyplýva aj zo správy o novorodencovi z XX.XX.XXXX. Matka ďalej uviedla, že pod nátlakom otca pristúpila k podpísaniu súhlasného vyhlásenia rodičov o určení otcovstva k maloletej O., pretože otec sa jej vyhrážal, o ktorých skutočnostiach predložila aj CD. Úkon na Matrike v J. o určení otcovstva je tak neplatným. V tejto súvislosti navrhla v prípade vrátenia veci okresnému súdu vypočít matrikárku U. F.. Matka poukazovala na to, že priezvisko maloletej O. nebolo určené platnou dohodou, preto nie je možné aplikovať závery judikátu R 13/1964, na ktorý poukazoval okresný súd. Namietala správnosť procesného postupu okresného súdu, ktorý nepripustil výsluch starej matky, A. J., ktorá mohla potvrdiť vyhrážky otca voči jej osobe. Ďalej uviedla, že otec si dobrovoľne neplnil výživné na maloletú E., aj keď bol ako otec určený. Bojí sa o život svoj aj detí, lebo otec má zbraň, nosí pri sebe príručný nožik a bojí sa zavlečenia (únosu) detí zo strany otca, čo by s priezviskom N. bolo jednoduchšie. Ďalej namietala, že okresný súd nebral do úvahy jej vzťah s maloletými deťmi. Otec si ich môže začať kupovať, začnú sa jej odcudzovať z dôvodu, že budú mať priezvisko po otcovi. Nesúhlasí s tým, že maloletá O. je so svojim priezviskom N. stotožnená. Ťažko sa jej vyslovuje, skôr o sebe hovorí ako o J.. Keďže býva v prostredí s osobami, ktoré majú priezvisko J., okolie aj dedina, kde maloletá O. žije, ju spájajú s touto rodinou a priezviskom J.. Pokiaľ ide o maloletú E. tam nebol dôvod na udelenie súhlasu na zmenu jej priezviska. Bol preukázaný rozdielny prístup otca k maloletej a otec aj napriek neodkladnému opatreniu stále uprednostňuje maloletú O. pred E.. Otec nepodal návrh na určení otcovstva k maloletej E., urobila tak až ona, naopak otec chcel sestry rozdeliť, keď dal sám na súd návrh na zverenie maloletej O. do jeho starostlivosti.

6. Otec vo vyjadrení zo 06.07.2021 k odvolaniu matky navrhol napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že je podľa jeho názoru vhodné, aby obe deti, ktoré majú rovnakých rodičov, mali aj rovnaké priezvisko, čím sa minimálne posilňuje ich súrodenecký vzťah. Nesúhlasil s tvrdeniami matky, že bola donútená vyhrážkami, aby udelila súhlas s priezviskom N. pri maloletej O.. Tvrdil, že matka dobrovoľne s takýmto priezviskom súhlasila. Poukázal na fakt, že v prípade maloletej E. matka žiadnu obavu z nijakých vyhrážok nemala, dokonca ako otca ho do rodného listu maloletej ani neoznačila. Skutočnosť, že vzťahy medzi ním a matkou maloletých nie sú na ideálnej úrovni vyplýva aj z obsahu podaného odvolania. Za nevhodné považuje jej tvrdenia o možnom únose detí. Uviedol, že s matkou sa súdi už cca 2 roky, za ten čas nikdy ku skutočnostiam, ktoré matka v odvolaní tvrdila, nedošlo a ani len neboli preukázané. Zo strany matky ide o znevažovanie v snahe získať v súdnom

spore výhodnejšie postavenie. Pokiaľ ide o jeho vzťah k maloletej E., bola to práve matka, ktorou bol vytvorený stav, že E. pociťuje iný prístup jeho osoby k O. a iný k nej. Je to dané aj tým ako matka túto skutočnosť E. prezentuje, pričom on má záujem venovať rovnakú starostlivosť obom dcéram. Matka však robí všetko, aby spochybňovala jeho postavenie otca ako rodiča. Aj z tohto pohľadu je potom podľa jeho názoru dôležité, aby sa deti s otcom ako rodičom identifikovali, a to aj priezviskom.

7. Kolízny opatrovník vo vyjadrení z 12.07.2021 k odvolaniu matky uviedol, že nemá nové dôkazy a návrhy na zmenu rozhodnutia okresného súdu. Uviedol, že jeho pracovníčka viedla pracovné stretnutie dňa 25.03.2021 s rodičmi maloletých za účelom úpravy narušenej komunikácie medzi nimi. Na tomto pracovnom stretnutí nebolo spomínané žiadne prípadné zavlčenie do cudziny a ani zverenie detí do osobnej starostlivosti otca.

8. Matka v odvolacej replike z 29.07.2021 k vyjadreniu otca a k vyjadreniu kolízneho opatrovníka zotrvala na skutočnostiach, ktoré uvádzala v podanom odvolaní. Opätovne prezentovala svoje obavy z možného únosu maloletých dcér otcom, odmietala tvrdenia otca, že má voči nemu negatívne pocity, naopak je to otec, ktorý takéto pocity pestuje voči jej osobe. Zotrvala na svojich tvrdeniach o tom, že k súhlasnému vyhláseniu ohľadne priezviska maloletej O. bola otcom donútená. Poukazovala ďalej na správanie otca k jej osobe v čase, keď žili v spoločnej domácnosti, ktoré spočívalo v častých vyhrážkach voči nej ako aj voči jej rodine. Ďalej uviedla, že otec robí rozdiely medzi maloletou E. a O., čo je preukázané doposiaľ neprávoplatným rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, ktorým boli deti zverené do jej osobnej starostlivosti a otcovi bol upravený styk.

9. Otec v odvolacej duplike z 27.08.2021 k odvolacej replike matky uviedol, že zotráva na svojich doterajších vyjadreniach a opätovne zdôraznil, že je vhodné, aby obidve maloleté mali rovnaké priezvisko.

10. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním, odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne. Odvolací súd v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je nielen dostatočne podrobné, ale je jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiadava so všetkými relevantnými skutkovými i právnymi otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia rozhodnutia uvedené v § 220 ods. 2 CSP.

13. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, preto poukazuje len na najzásadnejšie aspekty preukazujúce správnosť napadnutého rozsudku.

14. Zmena priezviska maloletého dieťaťa je závažným zásahom súdu do rodinného života účastníkov konania, preto je potrebné k nemu pristupovať prísne reštriktívne, len za existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré by zakladali potrebu vyhovenia návrhu v záujme maloletého dieťaťa. V zásade patrí obom rodičom právo rozhodovať o záležitostiach ich maloletého dieťaťa. Podstatné otázky týkajúce sa záležitosti dieťaťa musia byť vždy schválené oboma rodičmi. Ak ide o podstatnú vec, je potrebné zistiť názor druhého rodiča, či s prejavom zastupujúceho rodiča súhlasí. V danej veci došlo k nezhode medzi rodičmi o tom, čo je skutočný záujem maloletej O. a E. vo vzťahu k ich priezviskám, ktoré by mali nosiť aj do budúcnosti. Závažné dôvody odôvodňujúce udelenie súhlasu na zmenu priezviska nastávajú najmä vtedy, ak rodič nesúhlasiaci so zmenou priezviska si neplní svoje rodičovské povinnosti k dieťaťu, nejaví oň vôbec záujem, stratil k nemu citový vzťah, a preto nie je naďalej v záujme ďalšej výchovy dieťaťa, aby v spolupatričnosti s ním bol u dieťaťa pestovaný a prehlbovaný vzťah k takémuto rodičovi. Za závažné dôvody možno považovať okolnosti, ktoré by spôsobovali ujmu (resp. bola by

zhoršená kvalita života) maloletého dieťaťa spojená s jeho priezviskom. Naopak, tieto závažné dôvody nie sú dané tým, ak je dieťa zverené do výlučnej osobnej starostlivosti len jedného rodiča za situácie, ak je druhému rodičovi umožnený styk s dieťaťom, nakoľko stav osobnej starostlivosti je v priebehu vývinu dieťaťa dočasným stavom, kedy samotný Zákon o rodine predpokladá možnú zmenu osobnej starostlivosti. Uvedený názor implikuje fakt, že závažné dôvody nemôžu byť dané, ak sú tieto dôvody len dočasné, kedy je možnosť ich zmeny. Matka v podanom odvolaní nespochybňovala správnosť zistení súdu prvej inštancie o vzťahu maloletých dcér O. a E. k otcovi, ktorého kvalitu posudzoval okresný súd podľa znaleckého posudku vyhotoveného vo veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 2P/7/2020. Matka rovnako nespochybňovala správnosť záverov okresného súdu, že otec si vo vzťahu k obom maloletým plní vyživovaciu povinnosť, že sa s maloletými stretáva, dokonca sa styk realizoval vo štvorici, t. j. teda aj za súčasne prítomných oboch maloletých ako aj samotnej matky. Matka poukazovala na okolnosti určenia otcovstva k maloletej O., maloletej E. a postoj otca. Z dokazovania vykonaného okresným súdom však vyplynulo, že vzťahy medzi rodičmi sú vážne narušené a ich vzájomné správanie je ovplyvnené touto nevraživosťou, ktorá medzi nimi existuje. Napriek tomu, že obaja majú kladný vzťah k maloletým, čo potvrdili aj závery znaleckého dokazovania a rovnako takýto citový vzťah majú aj maloleté k obom rodičom, je zrejmé, že rodičia nevedia svoj vzájomný negatívny vzťah ovplyvniť tak, aby tento nezasahoval do výkonu ich rodičovských práv a povinností vo vzťahu k maloletým. V tomto prípade, vzhľadom na obsah podaného odvolania ako aj vyjadrenia rodičov počas konania pred súdom prvej inštancie, odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd správne ustálil, že podanie návrhu matky na zmenu priezviska maloletej O. z N. na J. je skôr reakciou na návrh otca na zmenu priezviska maloletej E. na N.ovú, než skutočnou starosťou matky o najlepší záujem maloletej O.. Pokiaľ ide o skutočnosti, pre ktoré matka s návrhom otca nesúhlasila, a ktoré ako dôvod pre zmenu priezviska maloletej E. vo svojich podaniach pred okresným súdom uvádzala, tieto boli predmetom posúdenia okresným súdom, ktorý sa v odôvodnení napadnutého rozsudku s týmito dostatočne dôsledne vysporiadal. Matka v podanom odvolaní uvádza opätovne rovnaké skutočnosti, s ktorými sa už okresný súd vysporiadal. Odvolací súd preto v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na ich náhradu nepriznal.

16. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C. m. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).